Zakon o usporedivosti naknada, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu osnovnom računu

Sadržaj

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE
ODJELJAK 1. PREDMET ZAKONA
ODJELJAK 2. POJMOVI
POGLAVLJE II. TRANSPARENTNOST I USPOREDIVOST NAKNADA POVEZANIH S RAČUNOM ZA PLAĆANJE
ODJELJAK 1. PRIMJENA ODREDBI OVOGA POGLAVLJA
ODJELJAK 2. INFORMACIJE ZA POTROŠAČE
POGLAVLJE III. PREBACIVANJE
ODJELJAK 1. PRIMJENA ODREDBI OVOGA POGLAVLJA
ODJELJAK 2. OLAKŠAVANJE PREKOGRANIČNOG OTVARANJA RAČUNA ZA PLAĆANJE
ODJELJAK 3. NAKNADE POVEZANE S USLUGOM PREBACIVANJA
POGLAVLJE IV. PRAVO NA RAČUN ZA PLAĆANJE
ODJELJAK 1. PRIMJENA ODREDBI OVOGA POGLAVLJA
ODJELJAK 2. NAKNADE POVEZANE S OSNOVNIM RAČUNOM
POGLAVLJE V. NADLEŽNA TIJELA, SURADNJA I IZVANSUDSKO RJEŠAVANJE SPOROVA
POGLAVLJE VI. PREKRŠAJNE ODREDBE
ODJELJAK 1. TEŽI PREKRŠAJI
ODJELJAK 2. OBJAVA ODLUKA O PREKRŠAJU
POGLAVLJE VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

ODJELJAK 1. PREDMET ZAKONA

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju:

1. transparentnost i usporedivost naknada povezanih s računom za plaćanje

2. prebacivanje računa za plaćanje unutar Republike Hrvatske

3. olakšavanje prekograničnog otvaranja računa za plaćanje i

4. otvaranje i korištenje osnovnog računa.

Članak 2.

Usklađenost s pravnim aktima Europske unije

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (Tekst značajan za EGP) (SL L 257, 28. 8. 2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/92/EU).

ODJELJAK 2. POJMOVI

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. »država članica« je država članica Europske unije i država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru

2. »kreditna institucija« je kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki (1) Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (Tekst značajan za EGP) (SL L 176, 27. 6. 2013.)

3. »kreditni transfer« je nacionalna ili prekogranična platna usluga kojom se račun za plaćanje primatelja plaćanja odobrava za iznos novčanih sredstava prenesen platnom transakcijom ili nizom platnih transakcija na teret platiteljeva računa za plaćanje od strane pružatelja platnih usluga kod kojeg se vodi platiteljev račun za plaćanje, na osnovi instrukcije koju daje platitelj

4. »izravno terećenje« je nacionalna ili prekogranična platna usluga za terećenje platiteljeva računa za plaćanje kada platnu transakciju inicira primatelj plaćanja na osnovi suglasnosti platitelja

5. »nacionalna platna transakcija« ili »nacionalna platna usluga« je platna transakcija ili platna usluga u čijem izvršavanju odnosno pružanju sudjeluju platiteljev pružatelj platnih usluga i pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja ili samo jedan pružatelj platnih usluga koji posluje u Republici Hrvatskoj u skladu sa zakonom kojim se uređuje platni promet

6. »nadležno tijelo« je tijelo koje je imenovala država članica kao nadležno, a u Republici Hrvatskoj nadležna tijela su Hrvatska narodna banka i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat

7. »naknade« jesu sve naknade i troškovi koje potrošač plaća pružatelju platnih usluga za usluge povezane s računom za plaćanje ili u vezi s tim uslugama

8. »nalog za plaćanje« je instrukcija koju platitelj ili primatelj plaćanja daje svojem pružatelju platnih usluga, a kojom se traži izvršenje platne transakcije

9. »novčana sredstva« jesu novčanice i kovani novac, elektronički novac u smislu zakona kojim se uređuje poslovanje institucija za elektronički novac te novčana potraživanja prema pružatelju platnih usluga (knjižni novac)

10. »okvirni ugovor« je ugovor o platnim uslugama kojim se uređuje buduće izvršenje platnih transakcija, a koji sadržava uvjete otvaranja i vođenja računa za plaćanje

11. »osnovni račun« je račun za plaćanje koji ima obilježja iz članka 23. ovoga Zakona

12. »pasivna kamatna stopa« je kamatna stopa po kojoj pružatelj platnih usluga plaća kamate potrošaču na novčana sredstva na računu za plaćanje

13. »platitelj« je fizička ili pravna osoba koja ima račun za plaćanje i daje nalog ili suglasnost za plaćanje s tog računa ili, ako račun za plaćanje ne postoji, fizička ili pravna osoba koja daje nalog za plaćanje

14. »platni instrument« je svako personalizirano sredstvo i/ili skup postupaka ugovorenih između potrošača i pružatelja platnih usluga koje potrošač primjenjuje za iniciranje naloga za plaćanje

15. »platna transakcija« je polaganje, podizanje ili prijenos novčanih sredstava koje je inicirao platitelj ili primatelj plaćanja, bez obzira na to kakve su osnovne obveze iz odnosa između platitelja i primatelja plaćanja

16. »platna usluga« je usluga koja je kao platna usluga uređena zakonom kojim se uređuje platni promet

17. »potrošač« je svaka fizička osoba koja djeluje izvan svoje gospodarske djelatnosti ili slobodnog zanimanja

18. »prebacivanje« ili »usluga prebacivanja« je usluga iz članka 11. stavka 2. ovoga Zakona

19. »prekogranična platna transakcija« ili »prekogranična platna usluga« je platna transakcija ili platna usluga u čijem izvršavanju odnosno pružanju sudjeluju dva pružatelja platnih usluga, od kojih jedan pružatelj platnih usluga (primatelja plaćanja ili platitelja) posluje u Republici Hrvatskoj u skladu sa zakonom kojim se uređuje platni promet, a drugi pružatelj platnih usluga (platitelja ili primatelja plaćanja) posluje prema propisima druge države članice

20. »prešutno prekoračenje« je iznos novčanih sredstava koji pružatelj platnih usluga prešutno stavlja na raspolaganje potrošaču, a koji prelazi pozitivno stanje na računu za plaćanje ili iznos ugovorenog prekoračenja

21. »primatelj plaćanja« je fizička ili pravna osoba za koju su namijenjena novčana sredstva koja su predmet platne transakcije

22. »pružatelj platnih usluga« je osoba koja prema zakonu kojim se uređuje platni promet smije pružati platne usluge

23. »pružatelj platnih usluga koji obavlja prijenos« ili »PPU prenositelj« je pružatelj platnih usluga koji prenosi informacije potrebne za prebacivanje

24. »pružatelj platnih usluga koji je primatelj« ili »PPU primatelj« je pružatelj platnih usluga koji prima informacije potrebne za prebacivanje

25. »radni dan« znači dan na koji posluje pružatelj platnih usluga kako bi se mogla izvršiti platna transakcija

26. »račun za plaćanje« je račun koji vodi pružatelj platnih usluga na ime jednog ili više potrošača, a putem kojeg potrošač može barem uplaćivati novčana sredstva, podizati gotov novac te izvršavati i primati platne transakcije, uključujući kreditne transfere u korist druge osobe ili od druge osobe

27. »ugovoreno prekoračenje« je iznos novčanih sredstava koji prelazi pozitivno stanje na računu za plaćanje, a koji pružatelj platnih usluga stavlja na raspolaganje potrošaču na temelju ugovora

28. »usluge povezane s računom za plaćanje« jesu sve usluge u vezi s otvaranjem, vođenjem i zatvaranjem računa za plaćanje, uključujući platne usluge i platne transakcije na temelju čekova i mjenica u skladu sa Ženevskom konvencijom o jedinstvenom zakonu o čekovima od 19. ožujka 1931. i Ženevskom konvencijom o jedinstvenom zakonu o trasiranim i vlastitim mjenicama od 7. lipnja 1930. i sličnim čekovima i mjenicama uređenim pravom država koje nisu stranke tih konvencija, bonova, putničkih čekova i poštanskih novčanih uputnica prema definiciji Svjetske poštanske unije te ugovoreno prekoračenje i prešutno prekoračenje

29. »trajni nalog« je instrukcija koju je platitelj dao pružatelju platnih usluga koji vodi platiteljev račun za plaćanje za izvršavanje kreditnih transfera u redovitim vremenskim razmacima ili na unaprijed utvrđene datume

30. »trajni nosač podataka« je svako sredstvo koje potrošaču omogućuje pohranu informacija upućenih njemu osobno na način da su mu one dostupne za buduću uporabu u razdoblju koje odgovara svrsi informacija i koje omogućuje reproduciranje pohranjenih informacija u nepromijenjenom obliku

31. »treća zemlja« je država koja nije država članica

32. »zakonito boravište u Europskoj uniji« je pravo fizičke osobe boraviti u državi članici na temelju prava Europske unije ili prava države članice, uključujući potrošača koji nema stalnu adresu i tražitelja azila na temelju Ženevske konvencije o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., njezina Protokola od 31. siječnja 1967. i ostalih relevantnih međunarodnih ugovora.

(2) Svi izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

POGLAVLJE II. TRANSPARENTNOST I USPOREDIVOST NAKNADA POVEZANIH S RAČUNOM ZA PLAĆANJE

ODJELJAK 1. PRIMJENA ODREDBI OVOGA POGLAVLJA

Članak 4.

Odredbe ovoga poglavlja primjenjuju se na sve pružatelje platnih usluga koji potrošačima pružaju uslugu otvaranja i vođenja računa za plaćanje.

Članak 5.

Informativni dokument o naknadama i pojmovnik

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je, prije nego što se potrošač obveže ponudom ili okvirnim ugovorom o računu za plaćanje, i to dovoljno unaprijed kako bi potrošač imao vremena za donošenje odluke o sklapanju ugovora, dati potrošaču informativni dokument o naknadama za najreprezentativnije usluge povezane s računom za plaćanje iz popisa iz stavka 9. ovoga članka na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka.

(2) Zajedno s informativnim dokumentom iz stavka 1. ovoga članka, pružatelj platnih usluga dužan je potrošaču dati i sve prethodne informacije za sklapanje okvirnog ugovora u skladu s odredbama zakona kojim je uređen platni promet kao i sve prethodne informacije za sklapanje ugovora o kreditu u skladu s odredbama zakona kojim je uređeno potrošačko kreditiranje.

(3) Informativni dokument o naknadama mora:

1. sadržavati nazive svih usluga iz popisa najreprezentativnijih usluga iz stavka 9. ovoga članka i naknade za one od tih usluga koje pruža, a ako ne pruža pojedinu od tih usluga, naznaku da tu uslugu ne pruža

2. biti kratak i samostalan dokument, napisan jasno, lako razumljivim riječima te slovima lako čitljive veličine

3. biti točan i ne smije biti zavaravajući

4. imati naziv »Informativni dokument o naknadama« i zajednički simbol na vrhu prve stranice u svrhu razlikovanja od drugih dokumenata

5. biti jednako razumljiv kada je tiskan ili fotokopiran u crno-bijeloj verziji, ako je izvorna verzija bila u boji

6. imati izjavu o tome da sadržava naknade za najreprezentativnije usluge obuhvaćene popisom najreprezentativnijih usluga iz stavka 9. ovoga članka i da su detaljne predugovorne i ugovorne informacije o svim uslugama, uključujući i naknade za usluge koje nisu na tom popisu, navedene u drugim dokumentima

7. biti napisan na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom te na bilo kojem drugom jeziku dogovorenom između potrošača i pružatelja platnih usluga

8. sadržavati naknade u službenoj valuti Republike Hrvatske, a u drugoj valuti samo ako je tako ugovoreno između pružatelja platnih usluga i potrošača u skladu s propisima kojima se uređuje devizno poslovanje i

9. biti u formatu i sa strukturom određenom provedbenim tehničkim standardom koji kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 4. stavka 6. Direktive 2014/92/EU i članka 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15. 12. 2010., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1093/2010).

(4) Ako se jedna ili više usluga nudi kao dio paketa usluga povezanih s računom za plaćanje, informativni dokument o naknadama mora sadržavati naknadu za cijeli paket, usluge uključene u paket i njihovu količinu, kao i dodatnu naknadu za bilo koju uslugu koja prelazi količinu obuhvaćenu naknadom za paket.

(5) Pružatelj platnih usluga dužan je učiniti dostupnim potrošaču pojmovnik koji mora obuhvatiti barem nazive i definicije usluga iz popisa najreprezentativnijih usluga iz stavka 9. ovoga članka.

(6) Pojmovnik pružatelja platnih usluga mora biti napisan:

1. jasno i lako razumljivim riječima i slovima lako čitljive veličine te ne smije biti zavaravajući i

2. na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom te na bilo kojem drugom jeziku dogovorenom između potrošača i pružatelja platnih usluga.

(7) Informativni dokument o naknadama i pojmovnik moraju u svakom trenutku biti lako dostupni potrošaču, uključujući i potrošača koji nije korisnik platnih usluga pružatelja platnih usluga, i to u:

1. elektroničkom obliku na mrežnim stranicama pružatelja platnih usluga, ako je to moguće i

2. prostorijama pružatelja platnih usluga kojima potrošač ima pristup.

(8) Na zahtjev potrošača pružatelj platnih usluga dužan je besplatno dati potrošaču informativni dokument o naknadama i pojmovnik na papiru ili na drugom trajnom nosaču podataka kojim se pružatelj platnih usluga uobičajeno koristi u tu svrhu.

(9) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom utvrđuje popis od najmanje 10, a najviše 20 najreprezentativnijih usluga povezanih s računom za plaćanje s nazivima i definicijama usluga kojima se potrošači najčešće koriste i koje potrošače izlažu najvećem ukupnom ili pojedinačnom trošku te koje podliježu naknadi najmanje jednog pružatelja platnih usluga u Republici Hrvatskoj.

(10) Popis najreprezentativnijih usluga iz stavka 9. ovoga članka Hrvatska narodna banka utvrđuje na način da se koristi, u mjeri u kojoj je to moguće, terminologijom regulatornoga tehničkog standarda s nazivima i definicijama usluga koji kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 3. stavka 4. Direktive 2014/92/EU i članaka 10. – 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(11) Hrvatska narodna banka svake četiri godine nakon objave popisa najreprezentativnijih usluga iz stavka 9. ovoga članka procjenjuje i prema potrebi ažurira taj popis. Hrvatska narodna banka obavještava Europsku komisiju i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o ishodu svoje procjene i, ako je primjenjivo, o tom ažuriranom popisu.

Članak 6.

Izvješće o naknadama

(1) Ne dovodeći u pitanje odredbe zakona kojim je uređen platni promet koje se odnose na obvezu informiranja o izvršenim platnim transakcijama te odredbe zakona kojim je uređeno potrošačko kreditiranje koje se odnose na obveze u vezi s ugovorom o dopuštenom prekoračenju na tekućem računu, pružatelj platnih usluga dužan je za izvršene usluge povezane s računom za plaćanje najmanje jednom godišnje besplatno dati ili učiniti dostupnim potrošaču izvješće o svim obračunanim naknadama i kamatama iz stavka 5. ovoga članka.

(2) Potrošač pri ugovaranju načina davanja izvješća o naknadama iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na izbor načina na koji će primati to izvješće.

(3) Pružatelj platnih usluga dužan je pri ugovaranju načina davanja izvješća o naknadama iz stavka 1. ovoga članka ponuditi potrošaču primanje izvješća o naknadama na papiru.

(4) Neovisno o ugovorenom načinu davanja izvješća, pružatelj platnih usluga dužan je potrošaču, na njegov zahtjev, dostaviti izvješće o naknadama na papiru.

(5) Izvješće o naknadama mora:

1. sadržavati:

a) naknadu obračunanu za svaku uslugu i informaciju o tome koliko je puta ta usluga korištena tijekom odnosnog razdoblja, a ako je više usluga obuhvaćeno paketom, naknadu koja je obračunana za cijeli paket, informaciju o tome koliko je puta naknada za paket obračunana u odnosnom razdoblju te dodatnu naknadu koja je obračunana za bilo koju uslugu koja prelazi količinu obuhvaćenu naknadom za paket

b) ukupne iznose naknada obračunanih tijekom odnosnog razdoblja za svaku uslugu, za svaki pruženi paket usluga i za usluge koje prelaze količinu obuhvaćenu naknadom za paket

c) kamatnu stopu na ugovoreno prekoračenje ako se primjenjuje na račun za plaćanje te ukupni iznos zaračunanih kamata na ugovoreno prekoračenje u odnosnom razdoblju

d) pasivnu kamatnu stopu koja se primjenjuje na račun za plaćanje te ukupni iznos kamata koje je potrošač ostvario u odnosnom razdoblju i

e) ukupni iznos svih obračunanih naknada za sve usluge pružene tijekom odnosnog razdoblja

2. koristiti se, u mjeri u kojoj je to moguće, pojmovima određenima u popisu najreprezentativnijih usluga iz članka 5. stavka 9. ovoga Zakona

3. biti napisano jasno, lako razumljivim riječima te slovima lako čitljive veličine

4. biti točno i ne smije biti zavaravajuće

5. imati naziv »Izvješće o naknadama« i zajednički simbol na vrhu prve stranice u svrhu razlikovanja od drugih dokumenata

6. biti napisano na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom te na bilo kojem drugom jeziku dogovorenom između potrošača i pružatelja platnih usluga

7. sadržavati naknade u službenoj valuti Republike Hrvatske, a u drugoj valuti samo ako je to ugovoreno između pružatelja platnih usluga i potrošača u skladu s propisima kojima se uređuje devizno poslovanje i

8. biti u formatu i sa strukturom određenom provedbenim tehničkim standardom koji kao delegirani akt donosi Europska komisija na temelju članka 5. stavka 4. Direktive 2014/92/EU i članka 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

ODJELJAK 2. INFORMACIJE ZA POTROŠAČE

Članak 7.

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je u svojim predugovornim i promidžbenim informacijama namijenjenima potrošačima, kao i u ugovorima koje sklapa s potrošačem koristiti se pojmovima iz popisa najreprezentativnijih usluga iz članka 5. stavka 9. ovoga Zakona.

(2) U informacijama iz stavka 1. ovoga članka pružatelj platnih usluga za označavanje svojih usluga, uz pojmove iz popisa najreprezentativnijih usluga iz članka 5. stavka 9. ovoga Zakona, može se koristiti i svojim nazivima.

(3) Pružatelj platnih usluga može u informativnom dokumentu o naknadama iz članka 5. ovoga Zakona i izvješću o naknadama iz članka 6. ovoga Zakona uz pojmove iz popisa najreprezentativnijih usluga iz članka 5. stavka 9. ovoga Zakona koristiti se i svojim nazivima usluga pod uvjetom da se tim nazivima koristi kao sekundarnim oznakama za usluge iz tog popisa.

Članak 8.

Usporedba naknada

(1) Hrvatska narodna banka na svojoj mrežnoj stranici objavljuje usporedbu naknada koje pružatelji platnih usluga naplaćuju potrošačima za usluge navedene u popisu najreprezentativnijih usluga iz članka 5. stavka 9. ovoga Zakona.

(2) Objava usporedbe naknada iz stavka 1. ovoga članka sadržava:

1. jasne i objektivne kriterije na temelju kojih se provodi usporedba naknada

2. ažurne informacije napisane jasno, lako razumljivim riječima, korištenjem pojmova iz popisa najreprezentativnijih usluga iz članka 5. stavka 9. ovoga Zakona te oznaku vremena posljednjeg ažuriranja

3. cjelovit pregled tržišta ili njegova znatna dijela s jasnom naznakom prije prikaza same usporedbe naknada da objava usporedbe naknada nije cjelovit pregled tržišta

4. uputu o načinu prijave netočnih informacija u objavi usporedbe naknada.

(3) Pružatelj platnih usluga dužan je na svojoj mrežnoj stranici osigurati poveznicu s mrežnom stranicom iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom određuje podatke koje su joj pružatelji platnih usluga dužni dostaviti za potrebe objave usporedbe naknada iz stavka 1. ovoga članka te način i rokove za dostavu tih podataka.

Članak 9.

Račun za plaćanje u paketu s drugim proizvodom ili uslugom

(1) Ako se račun za plaćanje nudi kao dio paketa zajedno s proizvodom ili uslugom koja nije povezana s računom za plaćanje, pružatelj platnih usluga dužan je obavijestiti potrošača o tome je li moguće račun za plaćanje ugovoriti samostalno.

(2) Ako je račun za plaćanje moguće ugovoriti samostalno, pružatelj platnih usluga dužan je pružiti potrošaču informacije o troškovima i naknadama za svaki od proizvoda i usluga koji se nude u paketu iz stavka 1. ovoga članka koji se mogu ugovoriti posebno.

POGLAVLJE III. PREBACIVANJE

ODJELJAK 1. PRIMJENA ODREDBI OVOGA POGLAVLJA

Članak 10.

Odredbe ovoga poglavlja primjenjuju se na sve pružatelje platnih usluga koji potrošačima pružaju uslugu otvaranja i vođenja računa za plaćanje.

Članak 11.

Pružanje usluge prebacivanja

(1) Pružatelji platnih usluga dužni su pružati uslugu prebacivanja na zahtjev potrošača ako:

1. se oba pružatelja platnih usluga nalaze na području Republike Hrvatske i

2. PPU primatelj već vodi račun za plaćanje, ili potrošaču može otvoriti taj račun, u istoj valuti u kojoj je račun koji vodi PPU prenositelj.

(2) Usluga prebacivanja sastoji se u prijenosu s PPU prenositelja na PPU primatelja:

1. informacija o svim ili određenim trajnim nalozima za kreditne transfere, ponavljajućim izravnim terećenjima i ponavljajućim dolaznim kreditnim transferima koji se izvršavaju na računu za plaćanje i/ili

2. dijela ili cijeloga pozitivnog stanja računa za plaćanje s jednog računa za plaćanje na drugi uz zatvaranje ili bez zatvaranja računa za plaćanje kod PPU prenositelja.

(3) Opseg usluge prebacivanja određuje potrošač u punomoći koju predaje PPU primatelju prema članku 13. ovoga Zakona.

Članak 12.

Informacije o usluzi prebacivanja

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je učiniti dostupnim potrošaču informacije o:

1. obvezama PPU prenositelja i PPU primatelja u svakom pojedinom stadiju postupka prebacivanja iz članaka 13. – 16. ovoga Zakona

2. rokovima za izvršenje svake pojedine radnje u postupku prebacivanja

3. naknadama, ako ih ima, koje se naplaćuju u postupku prebacivanja

4. podacima koje treba dostaviti potrošač

5. pravu na prigovor pružatelju platnih usluga, na pritužbu Hrvatskoj narodnoj banci i na pokretanje postupka mirenja odnosno alternativnog rješavanja potrošačkog spora u skladu s člankom 30. ovoga Zakona i

6. svim ovlaštenjima koja mogu biti sadržana u punomoći potrošača za prebacivanje, uz naznaku da potrošač sam izabire opseg ovlaštenja koja daje u toj punomoći.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka moraju biti dostupne potrošaču bez naknade, i to:

1. na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka na vidljivom mjestu u svim prostorijama pružatelja platnih usluga kojima potrošač ima pristup i

2. u elektroničkom obliku na mrežnoj stranici pružatelja platnih usluga.

(3) Na zahtjev potrošača pružatelj platnih usluga dužan je potrošaču besplatno dati informacije iz stavka 1. ovoga članka na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka kojim se pružatelj platnih usluga obično koristi u tu svrhu.

Članak 13.

Punomoć potrošača za prebacivanje

(1) PPU primatelj započinje uslugu prebacivanja nakon što od potrošača primi punomoć za prebacivanje. Ako su dva ili više potrošača imatelji istog računa za plaćanje, punomoć moraju dati svi imatelji.

(2) Punomoć za prebacivanje mora sadržavati:

1. izričito ovlaštenje PPU prenositelju za provođenje svake pojedine radnje koju PPU primatelj, po izboru potrošača, zahtijeva od PPU prenositelja prema članku 14. ovoga Zakona

2. izričito ovlaštenje PPU primatelju za provođenje svake pojedine radnje iz članka 16. stavka 1. točaka 1., 2., 4. i 5. ovoga Zakona koju izabere potrošač i

3. datum od kojeg se trajni nalozi za kreditne transfere i izravna terećenja moraju početi izvršavati s računa za plaćanje koji potrošač želi otvoriti ili koji već ima kod PPU primatelja.

(3) U punomoći iz stavka 2. ovoga članka potrošač može odrediti koje dolazne kreditne transfere, trajne naloge za kreditne transfere te ovlaštenja za izravno terećenje treba prebaciti.

(4) Datum iz stavka 2. točke 3. ovoga članka ne smije biti raniji od šestoga radnog dana od dana kada je PPU primatelj zaprimio tražene podatke od PPU prenositelja.

(5) PPU primatelj dužan je informirati potrošača o najranijem datumu iz stavka 4. ovoga članka koji potrošač može odrediti u punomoći.

(6) Punomoć mora biti napisana na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom, što ne isključuje mogućnost da PPU primatelj, PPU prenositelj i potrošač ugovore istodobnu primjenu drugog jezika.

(7) Punomoć mora biti u pisanom obliku, a PPU primatelj dužan je potrošaču dati ili učiniti dostupnim primjerak potpisane punomoći.

Članak 14.

Zahtjev PPU primatelja prema PPU prenositelju

U roku od dva radna dana od primitka punomoći iz članka 13. ovoga Zakona PPU primatelj dužan je zatražiti od PPU prenositelja da, ako je tako predviđeno u punomoći za prebacivanje, učini sljedeće:

1. proslijedi PPU primatelju, a potrošaču ako je on to izričito zatražio, popis postojećih trajnih naloga za kreditne transfere sa svim podacima iz tih naloga te dostupne podatke o suglasnostima za izravna terećenja koja se prebacuju

2. proslijedi PPU primatelju, a potrošaču ako je on to izričito zatražio, dostupne podatke o ponavljajućim dolaznim kreditnim transferima i izravnim terećenjima za koje se suglasnost daje primatelju plaćanja ili pružatelju platnih usluga primatelja plaćanja, a koji su izvršeni na računu za plaćanje u prethodnih 13 mjeseci

3. prestane prihvaćati izravna terećenja navedena u punomoći od datuma navedenog u punomoći ako PPU prenositelj nema uspostavljen sustav za automatsko preusmjeravanje izravnih terećenja na račun za plaćanje koji potrošač ima otvoren kod PPU primatelja

4. prestane prihvaćati dolazne kreditne transfere navedene u punomoći s učinkom od datuma navedenog u punomoći ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) da PPU prenositelj nema uspostavljen sustav za automatsko preusmjeravanje dolaznih kreditnih transfera na račun za plaćanje koji potrošač ima kod PPU primatelja i

b) da je potrošač zatvorio račun za plaćanje u skladu s točkom 7. ovoga članka

5. obustavi trajne naloge navedene u punomoći s učinkom od datuma navedenog u punomoći

6. prenese iznos pozitivnog stanja naveden u punomoći na račun za plaćanje koji potrošač ima kod PPU primatelja na datum naveden u punomoći

7. zatvori račun za plaćanje kod PPU prenositelja na datum naveden u punomoći.

Članak 15.

Obveze PPU prenositelja

(1) Po primitku zahtjeva iz članka 14. ovoga Zakona PPU prenositelj, u skladu s punomoći iz članka 13. ovoga Zakona, obavlja sljedeće:

1. šalje PPU primatelju podatke iz članka 14. točaka 1. i 2. ovoga Zakona u roku od pet radnih dana

2. prestaje prihvaćati u punomoći navedena izravna terećenja računa za plaćanje koji potrošač ima kod njega od datuma navedenog u punomoći ako PPU prenositelj nema uspostavljen sustav za automatsko preusmjeravanje izravnih terećenja na račun za plaćanje koji potrošač ima kod PPU primatelja

3. prestaje prihvaćati dolazne kreditne transfere s učinkom od datuma navedenog u punomoći ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) da PPU prenositelj nema uspostavljen sustav za automatsko preusmjeravanje dolaznih kreditnih transfera na račun za plaćanje koji potrošač ima kod PPU primatelja i

b) da je potrošač zatvorio račun u skladu s točkom 6. ovoga stavka

4. obustavlja trajne naloge s učinkom od datuma navedenog u punomoći

5. prenosi iznos pozitivnog stanja naveden u punomoći s računa za plaćanje koji potrošač ima kod njega na račun za plaćanje koji potrošač ima kod PPU primatelja, na datum naveden u punomoći

6. ne dovodeći u pitanje odredbe okvirnog ugovora između PPU prenositelja i potrošača i odredbe zakona kojim je uređen platni promet o otkaznom roku potrošača, zatvara račun za plaćanje na datum naveden u punomoći ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) da potrošač nema nepodmirenih obveza prema PPU prenositelju po tom računu i

b) da su obavljene radnje iz točaka 1., 2., 4. i 5. ovoga stavka.

(2) Ako na računu za plaćanje ima nepodmirenih obveza koje sprječavaju zatvaranje tog računa prema stavku 1. točki 6. ovoga članka, PPU prenositelj dužan je o tome odmah obavijestiti potrošača.

(3) Ne dovodeći u pitanje odredbe zakona kojim je uređen platni promet o blokadi platnog instrumenta, PPU prenositelj ne smije blokirati platni instrument prije datuma navedenog u punomoći.

Članak 16.

Ostale obveze PPU primatelja

(1) U roku od pet radnih dana od primitka podataka iz članka 14. točaka 1. i 2. ovoga Zakona te u skladu s punomoći iz članka 13. ovoga Zakona i u skladu s podacima koje mu je pružio PPU prenositelj i/ili potrošač, PPU primatelj dužan je:

1. uspostaviti trajne naloge za kreditne transfere koje je zatražio potrošač te ih početi izvršavati od datuma navedenog u punomoći

2. obaviti sve potrebne pripremne radnje za prihvaćanje izravnih terećenja te ih početi prihvaćati od datuma navedenog u punomoći

3. obavijestiti potrošača o njegovim pravima iz članka 5. stavka 3. točke (d) Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30. 3. 2012.) ako se primjenjuje

4. obavijestiti platitelje koji zadaju ponavljajuće dolazne kreditne transfere na račun za plaćanje navedene u punomoći o podacima o računu za plaćanje otvorenom kod PPU primatelja te proslijediti platiteljima presliku punomoći. Ako PPU primatelj nema sve potrebne podatke za obavijest, dužan je od potrošača ili PPU prenositelja zatražiti podatke koji nedostaju

5. obavijestiti primatelje plaćanja koji se izravnim terećenjem namiruju s računa za plaćanje navedene u punomoći o podacima o računu za plaćanje otvorenom kod PPU primatelja i o datumu od kada će se izravna terećenja početi izvršavati s tog računa za plaćanje te proslijediti primateljima plaćanja presliku punomoći. Ako PPU primatelj nema sve potrebne podatke za obavijest, dužan je od potrošača ili PPU prenositelja zatražiti podatke koji nedostaju.

(2) Potrošač može sam dati platiteljima i/ili primateljima plaćanja podatke iz stavka 1. točaka 4. i 5. ovoga članka, umjesto da za to ovlasti PPU primatelja. U tom slučaju PPU primatelj dužan je u roku iz stavka 1. ovoga članka dostaviti potrošaču pisanu obavijest koja mora sadržavati podatke o računu za plaćanje i datum koji je u punomoći za prebacivanje naveo potrošač kao datum od kada PPU primatelj mora početi izvršavanje ponavljajućih dolaznih kreditnih transfera i izravnih terećenja.

ODJELJAK 2. OLAKŠAVANJE PREKOGRANIČNOG OTVARANJA RAČUNA ZA PLAĆANJE

Članak 17.

(1) Pružatelj platnih usluga dužan je potrošaču koji kod njega ima otvoren račun za plaćanje, a koji želi otvoriti ili već ima otvoren račun za plaćanje kod pružatelja platnih usluga u drugoj državi članici, na njegov zahtjev:

1. besplatno dostaviti:

a) popis sa svim podacima o aktivnim trajnim nalozima za kreditne transfere i ovlaštenjima za izravna terećenja za koja je platitelj dao suglasnost svojem pružatelju platnih usluga

b) dostupne podatke o ponavljajućim dolaznim kreditnim transferima i izravnim terećenjima za koja je platitelj dao suglasnost primatelju plaćanja ili pružatelju platnih usluga primatelja plaćanja, a koji su izvršeni s računa za plaćanje u prethodnih 13 mjeseci

2. prenijeti iznos pozitivnog stanja koji odredi potrošač s njegova računa za plaćanje na račun za plaćanje koji potrošač ima kod pružatelja platnih usluga u drugoj državi članici pod uvjetom da zahtjev sadržava sve podatke koji omogućuju identifikaciju novog pružatelja platnih usluga i računa za plaćanje kod tog pružatelja platnih usluga i/ili

3. zatvoriti račun za plaćanje.

(2) Ne dovodeći u pitanje odredbe okvirnog ugovora između pružatelja platnih usluga i potrošača i odredbe zakona kojim je uređen platni promet o otkaznom roku okvirnog ugovora, pružatelj platnih usluga dužan je izvršiti zatražene radnje iz stavka 1. ovoga članka u roku koji odredi potrošač.

(3) Rok iz stavka 2. ovoga članka ne može biti raniji od šestoga radnog dana od primitka zahtjeva potrošača, osim ako između pružatelja platnih usluga i potrošača postoji drukčiji sporazum.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pružatelj platnih usluga nije dužan izvršiti zatražene radnje ako na računu za plaćanje ima nepodmirenih obveza prema tom pružatelju platnih usluga.

(5) Ako na računu za plaćanje ima nepodmirenih obveza koje sprječavaju izvršavanje zatraženih radnji, pružatelj platnih usluga dužan je o tome odmah po podnošenju zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka obavijestiti potrošača.

ODJELJAK 3. NAKNADE POVEZANE S USLUGOM PREBACIVANJA

Članak 18.

(1) PPU prenositelj i PPU primatelj dužni su osigurati potrošaču besplatan pristup svim raspoloživim podacima o postojećim trajnim nalozima i izravnim terećenjima koje on ima kod tih pružatelja platnih usluga.

(2) PPU prenositelj ne smije naplatiti naknadu potrošaču ili PPU primatelju za davanje podataka koje od njega prema članku 14. ovoga Zakona zatraži PPU primatelj.

(3) Na naknadu za zatvaranje računa za plaćanje primjenjuju se odredbe zakona kojim je uređen platni promet o naknadama u vezi s otkazom okvirnog ugovora.

(4) Ako PPU prenositelj i PPU primatelj naplaćuju potrošaču naknade za usluge iz članaka od 14. do 16. ovoga Zakona koje nisu navedene u stavcima 1., 2. i 3. ovoga članka, te naknade moraju biti razumne i u skladu sa stvarnim troškovima tog pružatelja platnih usluga.

Članak 19.

Odgovornost pružatelja platnih usluga

(1) Pružatelj platnih usluga koji je uključen u postupak prebacivanja dužan je bez odgađanja nadoknaditi potrošaču imovinsku štetu, uključujući naknade i kamate, koju je potrošač pretrpio zbog toga što taj pružatelj platnih usluga nije u cijelosti ili djelomično ispunio svoje obveze iz ovoga poglavlja.

(2) Odgovornost iz stavka 1. ovoga članka isključena je u slučaju iznimnih i nepredvidivih okolnosti na koje pružatelj platnih usluga koji se poziva na te okolnosti nije mogao utjecati i čije se posljedice ne bi mogle izbjeći unatoč postupanju s potrebnom pozornošću, kao i u slučaju kad je pružatelj platnih usluga bio dužan primijeniti drugi propis.

(3) Odgovornost iz stavaka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se u skladu s općim pravilima o odgovornosti za štetu.

POGLAVLJE IV. PRAVO NA RAČUN ZA PLAĆANJE

ODJELJAK 1. PRIMJENA ODREDBI OVOGA POGLAVLJA

Članak 20.

Odredbe ovoga poglavlja primjenjuju se samo na kreditne institucije osnovane u Republici Hrvatskoj, podružnice kreditnih institucija osnovanih u drugim državama članicama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i podružnice kreditnih institucija iz trećih država sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koje nude osnovni račun.

Članak 21.

Zabrana diskriminacije

(1) Kreditna institucija ne smije diskriminirati potrošača koji podnosi zahtjev za otvaranje računa za plaćanje i/ili se koristi računom za plaćanje na osnovi njegova državljanstva ili mjesta boravka ili bilo kojoj drugoj osnovi navedenoj u članku 21. Povelje o temeljnim pravima Europske unije ako taj potrošač ima zakonito boravište u Europskoj uniji.

(2) Kreditna institucija ne smije postavljati uvjete za otvaranje i korištenje osnovnog računa koji po bilo kojoj osnovi diskriminiraju potrošače.

Članak 22.

Osnovni račun

(1) Potrošač koji ima zakonito boravište u Europskoj uniji i potrošač koji nije dobio dozvolu za boravak, a čije protjerivanje nije moguće iz pravnih ili stvarnih razloga, imaju pravo na otvaranje i korištenje osnovnog računa.

(2) Osnovni račun je račun za plaćanje koji ima sva obilježja iz članka 23. ovoga Zakona.

(3) Kreditna institucija koja prema revidiranim godišnjim financijskim izvještajima za prethodnu godinu ima ukupnu imovinu veću od 15 milijardi kuna dužna je potrošačima nuditi osnovni račun, a ostale ga kreditne institucije mogu nuditi.

(4) Kreditna institucija koja nudi osnovni račun dužna je potrošaču na njegov zahtjev otvoriti osnovni račun u roku od deset radnih dana od primitka zahtjeva ili u istom roku odbiti zahtjev.

(5) Kreditna institucija koja nudi osnovni račun može odbiti zahtjev potrošača za otvaranje tog računa ako potrošač na području Republike Hrvatske već ima otvoren račun za plaćanje koji mu omogućuje korištenje usluga iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona.

(6) Kreditna institucija može kao dokaz nepostojanja razloga za odbijanje iz stavka 5. ovoga članka prihvatiti pisanu izjavu potrošača o tome da nema otvoren takav račun za plaćanje u Republici Hrvatskoj ili da će takav račun za plaćanje biti zatvoren.

(7) Kreditna institucija koja nudi osnovni račun dužna je odbiti zahtjev potrošača za otvaranje osnovnog računa ako bi otvaranje tog računa dovelo do povrede propisa kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma.

(8) U slučaju odbijanja iz stavka 7. ovoga članka kreditna institucija dužna je obavijestiti nadležno tijelo i provesti druge postupke u skladu s propisima kojima je uređeno sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma.

(9) Ako kreditna institucija odbije zahtjev potrošača za otvaranje osnovnog računa zbog razloga navedenih u stavcima 5. ili 7. ovoga članka, dužna je bez odgađanja, pisanim putem, obavijestiti potrošača o toj odluci i razlogu odbijanja, osim ako bi otkrivanje razloga bilo protivno ciljevima nacionalne sigurnosti, javnom interesu ili propisima kojima je uređeno sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma. Za takvu obavijest kreditna institucija ne smije potrošaču naplatiti naknadu.

(10) Obavijest iz stavka 9. ovoga članka mora sadržavati uputu o pravu na prigovor kreditnoj instituciji, na pritužbu Hrvatskoj narodnoj banci i na pokretanje postupka mirenja odnosno alternativnog rješavanja potrošačkog spora u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(11) Kreditna institucija ne smije otvaranje osnovnog računa uvjetovati ugovaranjem dodatnih usluga.

(12) Kreditna institucija ne smije omogućiti raspolaganje novčanim sredstvima putem platnih instrumenata koji su povezani s osnovnim računom potrošača u iznosu koji prelazi stanje na tom računu.

Članak 23.

Obilježja osnovnog računa

(1) Osnovni račun obuhvaća:

1. usluge otvaranja, vođenja i zatvaranja računa za plaćanje

2. usluge koje omogućuju polaganje novčanih sredstava na račun za plaćanje

3. usluge koje omogućuju podizanje gotovog novca s računa za plaćanje u državama članicama na šalteru ili bankomatu i

4. usluge izvršenja sljedećih platnih transakcija:

a) izravnih terećenja

b) platnih transakcija putem platne kartice, uključujući plaćanja putem interneta i

c) kreditnih transfera, uključujući trajne naloge, na terminalima, šalterima i putem sustava internetskog bankarstva.

(2) Kreditna institucija ne smije potrošaču nuditi usluge iz stavka 1. ovoga članka u okviru osnovnog računa u opsegu koji je manji od onoga u kojemu ih inače nudi u okviru računa za plaćanje koji nije osnovni račun.

(3) Osnovni račun mora biti u službenoj valuti Republike Hrvatske.

(4) Osnovni račun mora omogućiti potrošaču izvršavanje neograničenog broja platnih transakcija i drugih radnji u vezi s uslugama iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Osnovni račun mora omogućiti potrošaču iniciranje i upravljanje platnim transakcijama u prostorijama kreditne institucije i putem internetskog bankarstva ako ga kreditna institucija i inače nudi.

(6) Ugovoreno prekoračenje po osnovnom računu nije dopušteno.

ODJELJAK 2. NAKNADE POVEZANE S OSNOVNIM RAČUNOM

Članak 24.

(1) Za usluge iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona kreditna institucija smije potrošaču naplatiti naknade samo ako mu ih i inače naplaćuje prema svojoj uobičajenoj politici određivanja cijena.

(2) Ako kreditna institucija i inače prema svojoj uobičajenoj politici određivanja cijena naplaćuje potrošaču naknade za pojedine usluge iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona, takve naknade moraju biti razumne, osim naknada za platne transakcije putem kreditnih kartica za koje kreditna institucija naplaćuje naknade prema svojoj uobičajenoj politici određivanja cijena.

(3) Razumnu naknadu za pojedinu uslugu iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona određuje kreditna institucija uzimajući u obzir:

1. prosječnu mjesečnu isplaćenu netoplaću u Republici Hrvatskoj u skladu s priopćenjem Državnog zavoda za statistiku o prosječnim mjesečnim isplaćenim netoplaćama zaposlenih na temelju prosjeka I. – XII. mjeseca prethodne kalendarske godine (godišnji pokazatelj) i

2. prosječnu naknadu koju kreditna institucija naplaćuje potrošačima za tu uslugu u vezi s računom za plaćanje.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, naknada za osnovni račun potrošaču koji pripada osjetljivoj skupini iz stavka 10. ovoga članka ne smije biti viša od 0,13 % prosječne mjesečne isplaćene netoplaće u Republici Hrvatskoj u skladu s priopćenjem Državnog zavoda za statistiku o prosječnim mjesečnim isplaćenim netoplaćama zaposlenih na temelju prosjeka I. – XII. mjeseca prethodne kalendarske godine (godišnji pokazatelj).

(5) Naknada iz stavka 4. ovoga članka obuhvaća sve usluge iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona koje nisu platne transakcije i deset nacionalnih platnih transakcija mjesečno u službenoj valuti Republike Hrvatske koje kreditna institucija i inače naplaćuje potrošaču prema svojoj uobičajenoj politici određivanja cijena.

(6) Broj besplatnih nacionalnih platnih transakcija iz stavka 5. ovoga članka isključuje kreditne transfere koji nisu zadani u poslovnicama kreditne institucije ili putem internetskog bankarstva.

(7) Ako bi zbog promjene prosječne mjesečne isplaćene netoplaće u Republici Hrvatskoj u skladu s priopćenjem Državnog zavoda za statistiku iz stavka 4. ovoga članka naknada koju kreditna institucija naplaćuje potrošaču koji pripada osjetljivoj skupini iz stavka 10. ovoga članka bila viša od najviše dozvoljene naknade prema stavku 4. ovoga članka, takva naknada neće činiti povredu odredbe stavka 4. ovoga članka ako izmjena te naknade stupi na snagu u roku od tri mjeseca od dana objave takvog priopćenja Državnog zavoda za statistiku.

(8) Odredba stavka 7. ovoga članka ne dovodi u pitanje primjenu odredbi o izmjenama okvirnog ugovora iz zakona kojim je uređen platni promet.

(9) Naknade koje kreditna institucija naplaćuje potrošaču koji pripada osjetljivoj skupini za izvršenje platnih transakcija koje prelaze broj određen u skladu sa stavkom 5. ovoga članka moraju biti razumne.

(10) Potrošači koji pripadaju osjetljivoj skupini korisnici su sljedećih prava prema zakonu kojim je uređena socijalna skrb:

1. zajamčene minimalne naknade

2. naknade za osobne potrebe korisnika smještaja

3. naknada za redovito studiranje

4. osobne invalidnine

5. doplatka za pomoć i njegu i

6. naknade do zaposlenja.

(11) Ako kreditna institucija odbije izvršiti autoriziranu platnu transakciju zbog toga što na osnovnom računu potrošača nema dovoljno sredstava, kreditna institucija ne smije potrošaču za tu transakciju ili odbijanje izvršenja transakcije naplatiti naknadu.

(12) Ako osnovni račun potrošača zbog bilo kojeg razloga bude doveden u negativno stanje, kreditna institucija ne smije potrošaču naplatiti kamatu na negativno stanje.

Članak 25.

Opće i prethodne informacije o osnovnom računu

(1) Kreditna institucija koja nudi osnovni račun dužna je potrošaču besplatno učiniti dostupnim informacije o uslugama koje nudi u okviru tog računa, uvjetima korištenja tih usluga, o naknadama koje potrošač plaća za njihovo korištenje te dati pojašnjenja u vezi s tim uslugama.

(2) Kreditna institucija dužna je informacije iz stavka 1. ovoga članka dati na način da potrošaču bude jasno da ga otvaranje i korištenje osnovnog računa ne obvezuje na ugovaranje bilo koje dodatne usluge.

Članak 26.

Raskid okvirnog ugovora o osnovnom računu

(1) Ako ovim člankom nije propisano drukčije, na prestanak okvirnog ugovora o osnovnom računu primjenjuju se odredbe o raskidu i otkazu ugovora iz zakona kojim je uređen platni promet i zakona kojim su uređeni obvezni odnosi.

(2) Kreditna institucija može raskinuti okvirni ugovor o osnovnom računu samo u sljedećim slučajevima, ako:

1. se potrošač koristi osnovnim računom u nezakonite svrhe

2. po osnovnom računu nije izvršena niti jedna transakcija u razdoblju dužem od 24 mjeseca neprekidno

3. je potrošač u svrhu otvaranja osnovnog računa dao netočne informacije, a na temelju točnih informacija kreditna institucija bila bi dužna odbiti zahtjev za otvaranje tog računa

4. potrošač više nema zakonito boravište u Europskoj uniji ili

5. je potrošač u Republici Hrvatskoj nakon otvaranja osnovnog računa otvorio drugi račun za plaćanje putem kojega se može koristiti uslugama iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ako kreditna institucija namjerava raskinuti okvirni ugovor zbog razloga navedenih u stavku 2. točkama 2., 4. i 5. ovoga članka, dužna je pisanim putem obavijestiti potrošača o razlogu za raskid i pozvati ga da taj razlog otkloni u roku od najmanje dva mjeseca. Ako potrošač ne otkloni razlog raskida i to ne dokaže u određenom roku, okvirni ugovor o osnovnom računu raskida se istekom tog roka.

(4) Ako kreditna institucija raskida okvirni ugovor zbog razloga navedenih u stavku 2. točkama 1. i 3. ovoga članka, raskid okvirnog ugovora proizvodi pravne učinke odmah u trenutku dostave potrošaču obavijesti o raskidu.

(5) Obavijest iz stavka 3. ovoga članka mora sadržavati razlog raskida, osim ako bi navođenje razloga bilo protivno ciljevima nacionalne sigurnosti ili javnom interesu.

(6) Kreditna institucija za obavijest iz stavaka 3. i 4. ovoga članka ne smije naplatiti naknadu.

(7) Obavijest iz stavaka 3. i 4. ovoga članka mora sadržavati uputu o pravu na prigovor pružatelju platnih usluga, na pritužbu Hrvatskoj narodnoj banci i na pokretanje postupka mirenja odnosno alternativnog rješavanja potrošačkog spora u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

Članak 27.

Izvješćivanje Hrvatske narodne banke

(1) Pružatelji platnih usluga dužni su izvještavati Hrvatsku narodnu banku u skladu s propisom iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Hrvatska narodna banka u statističke i/ili nadzorne svrhe podzakonskim propisom određuje sadržaj izvješća o aktivnostima pružatelja platnih usluga prema ovom Zakonu te rokove i način dostave tih izvješća.

POGLAVLJE V. NADLEŽNA TIJELA, SURADNJA I IZVANSUDSKO RJEŠAVANJE SPOROVA

Članak 28.

Nadzor

(1) Nadzor nad pružateljima platnih usluga u primjeni ovoga Zakona, delegiranih akata Europske komisije donesenih na temelju članka 3. stavka 4., članka 4. stavka 6. i članka 5. stavka 4. Direktive 2014/92/EU i članaka 10. – 15. Uredbe (EU) 1093/2010 i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Hrvatska narodna banka i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat.

(2) Ako ovim Zakonom nije određeno drukčije, Hrvatska narodna banka obavlja nadzor iz stavka 1. ovoga članka na način propisan posebnim zakonima kojima se uređuje poslovanje pojedinog pružatelja platnih usluga.

(3) Ministarstvo financija, Financijski inspektorat obavlja nadzor iz stavka 1. ovoga članka u skladu s ovlastima propisanima zakonom kojim se uređuju djelokrug, nadležnost i ovlasti Financijskog inspektorata Republike Hrvatske.

(4) Nadležna tijela iz stavka 1. ovoga članka dužna su čuvati tajnost svih podataka koje su saznala u izvršavanju svojih ovlasti na temelju ovoga Zakona te ih ne smiju otkriti drugim osobama i tijelima.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, povredom čuvanja tajnosti podataka ne smatra se sljedeće:

1. davanje podataka u agregiranom obliku iz kojih nije moguće utvrditi osobne ili poslovne podatke

2. davanje podataka u slučajevima i na način predviđen ovim Zakonom

3. dostavljanje podataka za potrebe provođenja kaznenog postupka ili postupka koji mu prethodi, a to pisanim putem zatraži ili naloži nadležni sud, Ured za suzbijanje korupcije i organiziranoga kriminaliteta, državno odvjetništvo ili Ministarstvo unutarnjih poslova ako mu je to pisanim putem naložilo državno odvjetništvo ili to pisanim putem zatraži tijelo iz druge države članice ovlašteno u kaznenom postupku

4. razmjenjivanje podataka u skladu s drugim zakonima i pravom Europske unije.

(6) Odredbe stavka 4. ovoga članka odnose se i na sve fizičke osobe koje u bilo kojem svojstvu rade ili su radile u nadležnim tijelima iz stavka 1. ovoga članka te na revizore i stručne osobe koje obavljaju ili su obavljale poslove po nalogu tih nadležnih tijela.

(7) Sve osobe, tijela i njihovi zaposlenici koji su na temelju stavka 5. točaka od 2. do 4. ovoga članka primili podatke iz stavka 4. ovoga članka dužni su se njima koristiti isključivo u svrhu za koju su dani te ih ne smiju priopćiti ili učiniti dostupnima trećim osobama, osim u slučajevima propisanima zakonom.

Članak 29.

Suradnja s nadležnim tijelima drugih država članica

(1) Hrvatska narodna banka i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat kao tijela nadležna za nadzor nad pružateljima platnih usluga u primjeni ovoga Zakona surađuju međusobno i s tijelima drugih država članica nadležnima za izvršavanje i primjenu nacionalnih propisa kojima se regulira račun za plaćanje.

(2) Hrvatska narodna banka ujedno je tijelo Republike Hrvatske za kontakt s nadležnim tijelima drugih država članica iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Suradnja s nadležnim tijelima drugih država članica iz stavka 1. ovoga članka sastoji se u međusobnom pružanju pomoći, a osobito u razmjeni podataka i suradnji u provođenju istražnih i nadzornih aktivnosti.

(4) Razmjena podataka iz stavka 3. ovoga članka između Hrvatske narodne banke i tijela drugih država članica određenih za kontakt provodi se bez neopravdanog odgađanja.

(5) Davanje podataka u okviru suradnje iz stavka 3. ovoga članka nije povreda obveze čuvanja povjerljivih podataka.

(6) Hrvatska narodna banka pri davanju podataka nadležnom tijelu druge države članice može naznačiti da se ti podaci ne smiju davati trećima bez njezine izričite suglasnosti.

(7) Hrvatska narodna banka dužna je podatke primljene prema stavku 3. ovoga članka čuvati kao povjerljive. Ako nadležno tijelo druge države članice pri davanju podataka naznači da se ti podaci ne smiju davati trećima bez njegove izričite suglasnosti, Hrvatska narodna banka takvim će se podacima koristiti isključivo u svrhu u koju ih je primila.

(8) Hrvatska narodna banka može odbiti zahtjev za suradnju iz stavka 3. ovoga članka u sljedećim slučajevima, ako:

1. bi zatražena radnja mogla negativno utjecati na suverenitet, sigurnost ili javni interes Republike Hrvatske

2. su pred tijelima Republike Hrvatske već pokrenuti sudski postupci protiv istih osoba i za iste radnje u vezi s kojima je zatražena suradnja i/ili

3. je u Republici Hrvatskoj već donesena pravomoćna presuda protiv istih osoba i za iste radnje u vezi s kojima je zatražena suradnja.

(9) O odbijanju i razlozima odbijanja suradnje iz stavka 8. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavještava nadležno tijelo druge države članice koje je zatražilo suradnju.

(10) Ako Hrvatska narodna banka ili nadležno tijelo druge države članice odbije zahtjev za suradnju ili ne postupi po takvom zahtjevu u razumnom roku, tijelo čijem zahtjevu nije udovoljeno može zatražiti posredovanje Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 30.

Izvansudsko rješavanje sporova

(1) Ako potrošač smatra da je pružatelj platnih usluga postupio protivno odredbama ovoga Zakona, ima pravo na prigovor pružatelju platnih usluga, pravo na pritužbu Hrvatskoj narodnoj banci i pravo na pokretanje postupka mirenja odnosno alternativnog rješavanja potrošačkog spora.

(2) Na prigovor pružatelju platnih usluga i na pritužbu Hrvatskoj narodnoj banci na odgovarajući način primjenjuju se odredbe o prigovoru pružatelju platnih usluga i odredbe o pritužbi nadležnom tijelu iz zakona kojim je uređen platni promet.

(3) Na dužnost davanja informacija o postupku i o tijelima za mirenje odnosno alternativno rješavanje potrošačkih sporova te na postupak mirenja odnosno alternativnog rješavanja potrošačkih sporova, na odgovarajući način primjenjuju se odredbe o informiranju korisnika platnih usluga i odredbe o mirenju odnosno alternativnom rješavanju potrošačkih sporova iz zakona kojim je uređen platni promet te odredbe posebnih propisa kojima se uređuje mirenje odnosno alternativno rješavanje potrošačkih sporova.

POGLAVLJE VI. PREKRŠAJNE ODREDBE

ODJELJAK 1. TEŽI PREKRŠAJI

Članak 31.

(1) Za prekršaj kaznit će se pružatelj platnih usluga novčanom kaznom od 50.000,00 do 500.000,00 kuna ako:

1. potrošaču ne da informativni dokument o naknadama u skladu s člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona

2. potrošaču ne da prethodne informacije iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona istodobno s informativnim dokumentom o naknadama

3. informativni dokument o naknadama ne sastavi u skladu s člankom 5. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona

4. potrošaču ne učini dostupnim informativni dokument o naknadama u skladu s člankom 5. stavkom 7. ovoga Zakona

5. na zahtjev potrošača ne da potrošaču informativni dokument o naknadama i pojmovnik besplatno na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka u skladu s člankom 5. stavkom 8. ovoga Zakona

6. potrošaču ne da ili ne učini dostupnim najmanje jednom godišnje i besplatno izvješće o naknadama u skladu s člankom 6. stavkom 1. ovoga Zakona

7. na zahtjev potrošača ne dostavi potrošaču izvješće o naknadama na papiru u skladu s člankom 6. stavkom 4. ovoga Zakona

8. izvješće o naknadama nije sastavljeno u skladu s člankom 6. stavkom 5. ovoga Zakona

9. na svojoj mrežnoj stranici ne osigura poveznicu s mrežnom stranicom Hrvatske narodne banke u skladu s člankom 8. stavkom 3. ovoga Zakona

10. potrošača ne obavijesti o tome je li moguće račun za plaćanje ugovoriti samostalno u skladu s člankom 9. stavkom 1. ovoga Zakona

11. potrošaču ne pruži informacije o troškovima i naknadama u skladu s člankom 9. stavkom 2. ovoga Zakona

12. potrošaču ne pruži uslugu prebacivanja u skladu s člankom 11. stavkom 1. ovoga Zakona

13. potrošaču ne učini dostupnim informacije o usluzi prebacivanja u skladu s člankom 12. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

14. na zahtjev potrošača ne da potrošaču informacije o usluzi prebacivanja na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka besplatno u skladu s člankom 12. stavkom 3. ovoga Zakona

15. kao PPU primatelj ne informira potrošača o najranijem datumu u skladu s člankom 13. stavkom 5. ovoga Zakona

16. kao PPU primatelj ne da ili ne učini dostupnim potrošaču primjerak potpisane punomoći u skladu s člankom 13. stavkom 7. ovoga Zakona

17. kao PPU primatelj u roku od dva radna dana od primitka punomoći za prebacivanje ne zatraži od PPU prenositelja da izvrši sve radnje iz članka 14. ovoga Zakona koje su predviđene u punomoći potrošača

18. kao PPU prenositelj po primitku zahtjeva iz članka 14. ovoga Zakona ne poduzme radnje iz članka 15. stavka 1. ovoga Zakona, u skladu s punomoći iz članka 13. ovoga Zakona

19. kao PPU prenositelj ne obavijesti potrošača o postojanju nepodmirenih obveza na računu za plaćanje koje sprječavaju zatvaranje tog računa u skladu s člankom 15. stavkom 2. ovoga Zakona

20. kao PPU prenositelj blokira platni instrument protivno članku 15. stavku 3. ovoga Zakona

21. kao PPU primatelj u roku i na način iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona ne poduzme neku od radnji iz članka 16. stavka 1. točaka 1., 2., 4. ili 5. ovoga Zakona

22. kao PPU primatelj ne dostavi potrošaču pisanu obavijest u skladu s člankom 16. stavkom 2. ovoga Zakona

23. u roku iz članka 17. stavka 2. ovoga Zakona na zahtjev potrošača ne izvrši neku od radnji zatraženih u skladu s člankom 17. stavkom 1. ovoga Zakona

24. ne obavijesti potrošača o postojanju nepodmirenih obveza koje sprječavaju izvršavanje zatraženih radnji u skladu s člankom 17. stavkom 5. ovoga Zakona

25. kao PPU prenositelj ili PPU primatelj ne osigura potrošaču besplatan pristup svim raspoloživim podacima o postojećim trajnim nalozima i izravnim terećenjima koje potrošač ima kod tih pružatelja platnih usluga u skladu s člankom 18. stavkom 1. ovoga Zakona

26. kao PPU prenositelj naplati naknadu potrošaču ili PPU primatelju protivno članku 18. stavku 2. ovoga Zakona

27. kao PPU prenositelj ili PPU primatelj naplati naknadu potrošaču protivno članku 18. stavku 4. ovoga Zakona

28. kao kreditna institucija koja prema revidiranim godišnjim financijskim izvještajima za prethodnu godinu ima ukupnu imovinu veću od 15 milijardi kuna ne nudi potrošačima osnovni račun u skladu s člankom 22. stavkom 3. ovoga Zakona

29. kao kreditna institucija u odnosu na zahtjev potrošača za otvaranje osnovnog računa ne postupi na način i u roku iz članka 22. stavka 4. ovoga Zakona

30. kao kreditna institucija ne odbije zahtjev potrošača za otvaranje osnovnog računa u skladu s člankom 22. stavkom 7. ovoga Zakona

31. kao kreditna institucija ne obavijesti nadležno tijelo u skladu s člankom 22. stavkom 8. ovoga Zakona

32. kao kreditna institucija u odnosu na obavijest potrošaču o odbijanju zahtjeva za otvaranje osnovnog računa postupi protivno članku 22. stavku 9. ovoga Zakona

33. kao kreditna institucija uvjetuje otvaranje osnovnog računa ugovaranjem dodatnih usluga protivno članku 22. stavku 11. ovoga Zakona

34. kao kreditna institucija nudi ili ugovara usluge u okviru osnovnog računa u opsegu koji je manji od onoga u kojem ih inače nudi u okviru računa za plaćanje koji nije osnovni račun protivno članku 23. stavku 2. ovoga Zakona

35. kao kreditna institucija nudi ili ugovara osnovni račun u valuti koja nije službena valuta Republike Hrvatske protivno članku 23. stavku 3. ovoga Zakona

36. kao kreditna institucija potrošaču protivno članku 23. stavku 4. ovoga Zakona ne omogući izvršavanje neograničenog broja platnih transakcija i drugih radnji u vezi s uslugama iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona

37. kao kreditna institucija potrošaču ne omogući iniciranje i upravljanje platnim transakcijama na način iz članka 23. stavka 5. ovoga Zakona

38. kao kreditna institucija nudi ili ugovara ugovoreno prekoračenje po osnovnom računu protivno članku 23. stavku 6. ovoga Zakona

39. kao kreditna institucija protivno članku 24. stavku 1. ovoga Zakona naplati potrošaču naknadu koju inače ne bi naplaćivala prema svojoj uobičajenoj politici određivanja cijena

40. kao kreditna institucija naplati potrošaču koji ne pripada osjetljivoj skupini naknadu u visini koja nije u skladu s člankom 24. stavkom 2. ovoga Zakona

41. kao kreditna institucija naplati potrošaču koji pripada osjetljivoj skupini naknadu u višem iznosu od onog utvrđenog u skladu s člankom 24. stavkom 4. ovoga Zakona

42. kao kreditna institucija naplati potrošaču koji pripada osjetljivoj skupini naknadu iz članka 24. stavka 4. ovoga Zakona za manji opseg usluga od onog utvrđenog u članku 24. stavku 5. ovoga Zakona

43. kao kreditna institucija naplati potrošaču koji pripada osjetljivoj skupini naknadu u višem iznosu od onog utvrđenog u skladu s člankom 24. stavkom 9. ovoga Zakona

44. kao kreditna institucija naplati potrošaču naknadu protivno članku 24. stavku 11. ovoga Zakona

45. kao kreditna institucija naplati potrošaču kamatu protivno članku 24. stavku 12. ovoga Zakona

46. kao kreditna institucija potrošaču ne učini dostupnim informacije u skladu s člankom 25. ovoga Zakona

47. kao kreditna institucija raskine okvirni ugovor o osnovnom računu zbog razloga različitih od onih iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona

48. kao kreditna institucija sastavi obavijest o razlogu za raskid na način protivan članku 26. stavcima 3. i 5. ovoga Zakona

49. kao kreditna institucija naplati potrošaču naknadu za obavijest protivno članku 26. stavku 6. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga, a ako pružatelj platnih usluga ima monistički ustroj, njegov odgovorni izvršni direktor odnosno direktor podružnice pružatelja platnih usluga iz treće zemlje osnovane u Republici Hrvatskoj novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinio pružatelj platnih usluga osnovan u drugoj državi članici koji platne usluge na području Republike Hrvatske pruža preko podružnice ili zastupnika osnovanog u Republici Hrvatskoj, za taj prekršaj kaznit će se njegova podružnica odnosno njegov zastupnik prema stavku 1. ovoga članka.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i direktor odgovoran za poslovanje podružnice odnosno odgovorna osoba iz uprave zastupnika pravne osobe prema stavku 2. ovoga članka.

Članak 32.

Lakši prekršaji

(1) Za prekršaj kaznit će se pružatelj platnih usluga novčanom kaznom od 20.000,00 do 200.000,00 kuna ako:

1. potrošaču ne učini dostupnim pojmovnik sa sadržajem u skladu s člankom 5. stavkom 5. ovoga Zakona

2. pojmovnik ne sastavi u skladu s člankom 5. stavkom 6. ovoga Zakona

3. potrošaču ne učini dostupnim pojmovnik na način iz članka 5. stavka 7. ovoga Zakona

4. potrošaču ne ponudi primanje izvješća o naknadama na papiru u skladu s člankom 6. stavkom 3. ovoga Zakona

5. se u svojim predugovornim i promidžbenim informacijama namijenjenima potrošačima ili u ugovoru s potrošačem ne koristi pojmovima iz popisa najreprezentativnijih usluga ovoga Zakona u skladu s člankom 7. stavcima 1. i 3. ovoga Zakona

6. kao kreditna institucija u obavijesti potrošaču o odbijanju zahtjeva za otvaranje osnovnog računa ne uputi potrošača na njegova prava u skladu s člankom 22. stavkom 10. ovoga Zakona

7. kao kreditna institucija protivno članku 22. stavku 12. ovoga Zakona omogući raspolaganje novčanim sredstvima putem platnih instrumenata koji su povezani s osnovnim računom potrošača u iznosu koji prelazi stanje na tom računu

8. kao kreditna institucija u obavijesti iz članka 26. stavka 3. ili 4. ovoga Zakona ne uputi potrošača na njegova prava u skladu s člankom 26. stavkom 7. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga, a ako pružatelj platnih usluga ima monistički ustroj, njegov izvršni direktor odnosno direktor podružnice pružatelja platnih usluga iz treće zemlje osnovane u Republici Hrvatskoj novčanom kaznom od 7000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinio pružatelj platnih usluga osnovan u drugoj državi članici koji platne usluge na području Republike Hrvatske pruža preko podružnice ili zastupnika osnovanog u Republici Hrvatskoj, za taj prekršaj kaznit će se njegova podružnica odnosno njegov zastupnik prema stavku 1. ovoga članka.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i direktor odgovoran za poslovanje podružnice odnosno odgovorna osoba iz uprave zastupnika pravne osobe prema stavku 2. ovoga članka.

Članak 33.

Nadležnost za vođenje prekršajnog postupka

Ministarstvo financija, Financijski inspektorat vodi u prvom stupnju prekršajni postupak za prekršaje propisane ovim Zakonom.

ODJELJAK 2. OBJAVA ODLUKA O PREKRŠAJU

Članak 34.

(1) Hrvatska narodna banka i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat na svojim mrežnim stranicama objavljuju izreke pravomoćnih odluka donesenih u prekršajnim postupcima koje su pokrenuli kao ovlašteni tužitelji, a kojima je pružatelj platnih usluga ili odgovorna osoba pružatelja platnih usluga proglašena krivom za prekršaj iz ovoga Zakona. Uz izreku objavljuje se naziv tijela koje je donijelo odluku te broj i datum odluke.

(2) Hrvatska narodna banka i Ministarstvo financija, Financijski inspektorat mogu objaviti rješenja koja su donijeli u izvršavanju svojih nadzornih ovlasti iz ovoga Zakona. Kad objave takvo rješenje, dužni su objaviti i odluku upravnog suda ako je protiv tog rješenja podnesena tužba.

(3) Podaci koji su bankovna tajna ili su zaštićeni zakonom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka izuzet će se od objave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Ako Hrvatska narodna banka ili Ministarstvo financija, Financijski inspektorat ocijene da bi objava iz stavka 1. ovoga članka mogla ozbiljno ugroziti stabilnost financijskog tržišta ili prouzročiti nerazmjernu štetu pružatelju platnih usluga, anonimizirat će podatak o pružatelju platnih usluga.

(5) Ako Hrvatska narodna banka ili Ministarstvo financija, Financijski inspektorat ocijene da bi objava iz stavka 1. ovoga članka mogla prouzročiti nerazmjernu štetu odgovornoj osobi pružatelja platnih usluga, anonimizirat će podatak o odgovornoj osobi.

(6) Objave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ostaju na mrežnoj stranici tri godine od pravomoćnosti odluke o prekršaju.

POGLAVLJE VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 35.

Podzakonski akti Hrvatske narodne banke

(1) Podzakonske propise iz članka 5. stavka 9., članka 8. stavka 4. i članka 27. stavka 2. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka donijet će najkasnije u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Podzakonski propis iz članka 5. stavka 9. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka dužna je objaviti na svojoj mrežnoj stranici odmah nakon njegova stupanja na snagu.

(3) Hrvatska narodna banka objavit će na svojoj mrežnoj stranici obavijest o stupanju na snagu delegiranog akta Europske komisije donesenog na temelju članka 3. stavka 4. Direktive 2014/92/EU i članaka 10. – 14. Uredbe (EU) 1093 /2010.

Članak 36.

Obavješćivanje Europske komisije i Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo

(1) Hrvatska narodna banka obavještava Europsku komisiju i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o svojoj nadležnosti i nadležnosti Ministarstva financija, Financijskog inspektorata iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona te obavještava Europsku komisiju o svojoj nadležnosti iz članka 29. stavka 2. ovoga Zakona kao i o svim promjenama tako utvrđenih nadležnosti.

(2) Hrvatska narodna banka obavještava Europsku komisiju do 18. rujna 2018. godine, a nakon toga svake dvije godine o usklađenosti postupanja pružatelja platnih usluga s člancima 5., 6. i 7. ovoga Zakona, o ispunjavanju svojih dužnosti iz članka 8. ovoga Zakona, o broju prebačenih računa za plaćanje i broju odbijenih zahtjeva za prebacivanje, o broju kreditnih institucija koje nude osnovni račun, ukupnom broju otvorenih osnovnih računa i broju odbijenih zahtjeva za otvaranje osnovnog računa.

Članak 37.

Stupanje na snagu

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 5. stavaka od 1. do 8., članka 6., članka 7., članka 8. stavaka 1., 2. i 3., članka 31. stavka 1. točaka od 1. do 9., članka 32. stavka 1. točaka od 1. do 5. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu prvoga dana nakon isteka roka od devet mjeseci od dana stupanja na snagu delegiranog akta Europske komisije donesenog na temelju članka 3. stavka 4. Direktive 2014/92/EU i članaka 10. – 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Klasa: 022-03/17-01/22

Zagreb, 7. srpnja 2017.

HRVATSKI SABOR